

Αθήνα, 25/2/2016

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ. κ. Υπουργούς:

1. Εσωτερικών & Διοικητικής Ανασυγκρότησης
2. Περιβάλλοντος και Ενέργειας,
3. Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων
4. Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Θέμα: «Οδηγία – Πλαίσιο για την ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών του νερού».

Στην Οδηγία - πλαίσιο 2000/60/Ε.Κ, για την διαχείριση των υδάτων, γίνεται αναφορά στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών νερού, διευκρινίζοντας τις διαφορετικές συνιστώσες που θα πρέπει να συνυπολογίζονται, και οι οποίες είναι:

- Το χρηματοοικονομικό κόστος, δηλαδή η κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση των υποδομών.
- Το κόστος του πόρου, που προσδιορίζεται με βάσει τις διαθέσιμες εναλλακτικές, αν υπάρξει υπερβολική κατανάλωση.
- Το περιβαλλοντικό κόστος, δηλαδή η οικονομική διάσταση της όποιας περιβαλλοντικής ζημιάς προκαλείται.

Με βάσει την Οδηγία – Πλαίσιο, η χώρα μας πρέπει εντός του 2016, να θεσπίσει ενιαίους κανόνες για την τιμολόγηση του νερού ανάλογα με την χρήση του, (ύδρευση, άρδευση, βιομηχανία). Παράλληλα πρέπει να δημιουργήσει μία κοινωνική τιμολογιακή πολιτική, ούτως ώστε αυτό το ανελαστικό αγαθό του νερού να είναι διαθέσιμο εκεί που πραγματικά χρειάζεται.

Για να επιτευχθεί αυτό και η έννοια του κοινωνικού αγαθού να υφίσταται, θα έπρεπε η χώρα μας να είχε εναρμονισθεί με την εν λόγω Οδηγία, έγκαιρα, μελετώντας, καταγράφοντας και κοστολογώντας, το χρηματοοικονομικό κόστος του νερού πανελλαδικά, (λόγω της ιδιαίτερου γεωγραφικού ανάγλυφου που έχει η χώρα μας), έτσι ώστε η κατανάλωσή του να γίνεται με ελεγχόμενη επάρκεια, σωστή χρήση, αλλά και την χρησιμοποίηση εναλλακτικών τρόπων ανεύρεσης του και διάθεσής του.

Από πρόσφατες μελέτες που έγιναν, από τεχνικούς συμβούλους, για λογαριασμό του αρμόδιου Υπουργείου, διαπιστώθηκε, ότι μέχρι σήμερα για την ύδρευση, σε πολλές ΔΕΥΑ, δεν γίνεται διάκριση των στοιχείων κόστους, ούτε κατά υπηρεσία (ύδρευση, αποχέτευση), ούτε κατά χρήση (ύδρευση άρδευση κ.λ.π). Σε ορισμένες περιοχές πάλι, την διαχείριση του νερού την έχουν αναλάβει υπηρεσίες των δήμων και όχι οι δημοτικές επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα πολλά στοιχεία του χρηματοοικονομικού κόστους να μην υπολογίζονται καθόλου, ή να συγχέονται με άλλες υπηρεσίες που παρέχει ο δήμος. Για την άρδευση, από την μελέτη προέκυψε, ότι στους τοπικούς Οργανισμούς Εγγείων Βελτίωσης (ΤΟΕΒ), δεν έχει καταγραφεί το πραγματικό κόστος του νερού, ούτε χρησιμοποιούνται κάποιες συγκεκριμένες αρχές για την τιμολόγησή του, ενώ σύνηθες είναι το φαινόμενο της μη καταγραφής της κατανάλωσης.

Με την εν λόγω Οδηγία κρίνεται απαραίτητη η ανάγκη τιμολόγησης του νερού σε συνδυασμό με το πραγματικό κόστος, όπως ακριβώς συμβαίνει σε όλες τις προηγμένες χώρες που με συγκεκριμένο πρόγραμμα, σχέδιο και μελέτη εκμεταλλεύονται τον φυσικό αυτόν πλούτο, το νερό.

Δεδομένου ότι, η χώρα μας οφείλει να εναρμονισθεί με την Κοινοτική Οδηγία 2000/60/Ε.Κ., αφού προηγουμένως όμως, έχει δημιουργήσει την κατάλληλη υποδομή υποστήριξης των αρδευτικών έργων, και έργων ύδρευσης, με μία δίκαιη και ορθολογική τιμολογιακή πολιτική.

Δεδομένου ότι η πολιτεία, οφείλει να προστατεύσει και να διασφαλίσει το αγαθό αυτό από την αλόγιστη χρήση και την υπερκατανάλωση, που προκαλείται είτε από επιχειρήσεις, είτε από νοικοκυριά, είτε από αγρότες κ.τ.λ., με συνεχείς ενημερώσεις των πολιτών, ευαισθητοποίηση των φορέων, δημιουργία ερευνητικών προγραμμάτων, αντικειμενική παρακολούθηση της διάθεσης και εκμετάλλευσής του.

Ερωτώνται οι κ.κ Υπουργοί :

1. Θα ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα εναρμόνισης της χώρας μας με την εν λόγω Κοινοτική Οδηγία, για την διαχείριση των υδάτων, στα πλαίσια της δίκαιης και ορθολογικής τιμολογιακής πολιτικής;
2. Πως θα διαχειριστούν το ζήτημα που προκύπτει στην τιμολόγηση από τον μη συνυπολογισμό στο κόστος νερού, του κεφαλαίου που διατέθηκε για τις υποδομές μεταφοράς του και συντήρησης του, έτσι όπως προβλέπεται από την ανωτέρω Οδηγία – Πλαίσιο; Έχει εκπονηθεί κάποια αντίστοιχη οικονομοτεχνική μελέτη;
3. Υπάρχει κάποιος σχεδιασμός – χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή της ανωτέρω Οδηγίας;
4. Τι προτίθεσθε να κάνετε με την διαχείριση του νερού, που σε πολλές περιπτώσεις την έχουν αναλάβει οι υπηρεσίες των δήμων και όχι οι δημοτικές επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα το χρηματοοικονομικό κόστος να μην υπολογίζεται καθόλου ή να συγχέονται με άλλες υπηρεσίες που παρέχει ο δήμος;
5. Έχετε προβεί σε κάποια δράση για την ενημέρωση των πολιτών, φορέων και υπηρεσιών, σχετικά με αυτά που προβλέπει η εν λόγω Οδηγία; Αν όχι, υπάρχει κάποιος σχετικός σχεδιασμός;

Ο ερωτών βουλευτής

Σπύρος Δανέλλης – Ηρακλείου